

QUARESMA AMB EDITH STEIN

4.- L'ORACIÓ (PERSONAL I DE L'ESGLÉSIA)

L'oració personal

L'oració és, sobretot, un diàleg d'amor entre Déu i l'home. L'ànima és temple de Déu i, en el seu interior, la persona li dóna culte i entra en comunicació amb la divinitat. L'autèntica oració és un obrir-se lliurement l'ànima a Déu. Seguint l'exemple de Jesús, també necessita un clima de silenci i de solitud.

Des de la seva conversió, ja abans del seu baptisme, Edith Stein era una ànima d'oració. Tot i que era molt discreta sobre la seva vida interior, la seva oració expressava una profunda pietat, sense cap mena d'ostentació. Lluny d'apartar-la de la gent, l'ajudava a ampliar i millorar les relacions amb el seu entorn, transmetent la força de la gràcia que rebia.

L'oració de l'Església

Edith està molt atenta al misteri de la comunió eclesial, fonamentada en l'amor de Jesús. Quan l'oració es viscuda com un encontre, com a experiència d'amor amb Déu, trenca l'egoïsmes del cor, i fa que la voluntat de la persona es transformi en intercessió per al bé de la humanitat. La unió amb Déu es realitza mitjançant el seguiment de la vida de Crist. L'oració ens configura amb Crist i amb l'obra de la Redempció. És mitjà de salvació per a qui resa i per a la humanitat per la qual intercedeix juntament amb Crist.

«L'oració és el tracte d'amistat de l'ànima amb Déu. Déu és amor, i amor és bondat [...] que vol regalar-se i fer feliç.[...]. L'oració és la gesta més sublim de què és capaç l'ésser humà. Però no és només rendiment humà. L'oració és com l'escala de Jacob, per la qual l'esperit humà s'enfila cap a Déu, i la gràcia de Déu davalla als homes.»

(Edith Stein. *Amor con Amor*)

